

ASZÓDI HIRLAP

Előfizetés:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Havonként 70 fill.
 Egyes szám ára
 20 fillér.

Hirdetési díj:
 egyhuzsdos petit-
 sor 10 fillér, több-
 szörös hirdetésért
 jutányosabb.
 Nyilvántartás: minden
 sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közigazgatási, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
 Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
 díjak előre fizetendők.

Ítéletek.

Az emberek ítéletét sohasem vezeti objektív szemlélet. Mindig magukból, sohasem a megítélendő személyéből indulnak ki, véleményüket csak a saját életkörülményeik irányítják és sohasem vizsgálják, milyen életviszonyok, milyen összeható tényezők eredménye az állítólagos bűn, mely felett olyan könnyen törnek pálcát.

Két ujsághírt állítunk egymás mellé. Aradon a felső kereskedelmi iskola több növendékét rajta kapták, hogy kétes híri kávéházakba járnak. Vizsgálat, — aztán az ismert tanári, drákói szigor. Két tanulót kicsaptak az iskolából. Istenem, május van. Hervadó orgonának, fakadó ákácvirágnak illata száll szerte. Fű, fa, virág ébredező, új életről suttognak. A levegőben a szerelem vibrál. Olyannyira másképp lüktet a vér májusban! S hátha még az ember maga is életének májusát éli. — Bizonyosan, egész bizonyosan tudom, hogy azok a szemüveges, szürkülő haju ítélkező tanár urak május havában, életük májusában épp úgy meg-megfordultak kétes híri kávéházakban, mint azok a szerencsétlen ifjak, kik oly rettentő drágán fizették meg fiatal

vérük fellobbanását. De ítélkeztek szürkülő hajjal, hülésnek indult vérrel életüknek kései évszakában — és nem vették figyelembe májust és elfeledkeztek a fiatalaságról — és reá mérték talán egy élet nyomorát, talán a teljes elzülést két fiatal emberre, kiknek nem volt egyéb bűnük, mint hogy fiatalok voltak — és hogy lehelletével mámorba borította őket a május.

Az eperjesi jogakadémia ifjusági körének elnöke március végén beszédet tartott, s ebben azt mondta, hogy „március nem a reakciós politikai pártok szolgálatába szegődött stréber ifjuság, hanem a szabadság, az előretörő, elnyomott néposztályok, a proletár értelmiség és a proletár munkásság ünnepe.” Ugyanekkor egy másik jogászyerek Ady Endrének, egy radikális hangú költeményét szavalta el. És megindult az inkuizíció, a tanári testület vizsgált és kihallgatott és — és megfosztotta az egyiket a dekanatusban viselt irnoki állásától, mindakettőtől pedig megvonta a tandijmentességet s az addig kapott táppénzt. A betűk, melyek ezt a hírt hozták, feketén, rideg szótlansággal állanak egymás mellett a felületes olvasó előtt, de megriadnak és panaszkodnak annak, aki gondolkozik s

az egyetemi évek nyomorát ismeri. Ezek a fiatal emberek — különösen a szónok — bizonyára az eperjesi jogászyifjuság legkiválóbbjai közé tartoznak, hiszen egyikük elnöke az egyesületnek, a másikkra sem biztak volna ünnepélyükön szavalatot, az egyik a dekanatusban irnok is volt s mindkettő tandijmentes. — Az ítélet pedig kiüti kezükből az amugy is száraz kenyeret, mely életüket tartotta fenn, míg keserves uton törtetnek a diploma felé.

S mit tettek ezek az ifjak? Istenem, március volt! Március! Rügyfakasztó, caesarokat öld, szabadságharcokat ébresztő március! S ők beszéltek szabadságról, új életről, a proletárok diadaláról, ők, a szellemi munka küzdő munkásai márciusban, s március lehelletével a szívükben.

S a szónokló ifju csak azt mondta el, amit hallhatott és olvashatott már ezerszer, mert hiszen a gondolat nem az övé, — de az megragadta őt, mert bizonynyal szegény ő maga is, mert bizonynyal sok fájdalmas szenvedést okozott neki is már a most fennálló társadalmi rend — s mert fiatal — s mert akkor március volt.

Uraim! Miért nem ítélnek objektivebb szemmel?! Uraim, hiszen ez a fiatal ember,

TÁRCA.

Nyári séták.

Elbeszélés.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

III.

Kemendi másnap reggel már öt órakor ott sétált a gesztenyefák sorai közt. Szentül hitte, hogy a kedves kis csodabogár, ahogy magában nevezte, meg fog jelenni. S óvárogva nézett mindig előre, hátra, de nem látott senkit. Elmúlt egy negyed, elmúlt a másik negyed is, s ő már kezdett kételkedni, vajjon megértették-e egymást? midőn egyszerre a hajtásnál feltűnt a lányka kedves alakja. Ugyanaz a kendő volt a fején s az a kis kosár karján. Már messziről mosolygott feléje, s midőn egymáshoz értek, oly benső örömmel szorítottak kezét, mintha már évek óta vártak volna egymásra.

— Tudja-e — kezdé a leány nevető ajakkal, ragyogó szemekkel — tudja-e, hogy én nagy bohó vagyok? ráfogtam önre, hogy itt találom! Pedig milyen könnyen csalódnaitam volna.

— Nem csalódnatott, mert én is hittem, hogy találkozunk.

— Igazán? Tudja-e, hogy ez nagyon hasonlít ahhoz, mintha mink egymás gondolatát akartuk volna kitalálni. Milyen furcsa! — Egy óránk van, mert hetedféltkor megyek a piacra. Jöjjön, használjuk fel ezt a kis időt, csevegjünk.

Óh milyen boldogan telt el az az egy óra! aztán — minden reggel egy ilyen boldog óra. Akár volt szép idő, akár nem, akár esett, akár viharzott, az mindegy volt nekik. Soha sem mulasztották el a kedves találkozást.

Lassanként úgy összezoktak, hogy e kedves reggeli séta nélkül képzelnem sem tudták az életet. És mégis — különös! — Semmivel sem jutottak közelebb egymáshoz az ismeretségben, mint az első reggel. Hányszor jött az ifju ajkára a forró vallomás! — De a lányka valami furcsa bohókás fordulattal mindig kihozta sodrából. Nem tudtak ehhez a mondathoz jutni: „Ágnes szeretek!”

Hanem egy reggel mégis bekövetkezett a válságos pillanat.

Az ifju nagyon komoly arccal fogadta barátijnét. Ez megdöbbenve nézett rá.

— Mi baja önnek? Olyan gyászvitéz arca van, mintha vesztőhelyre vinnék.

— Kedves Ágnes — szólt az ifju szomorúan — elmúlnak szép kedves reggeli óráink!

— Hogyan? hisz még júliusnak sincs vége, még teljes hat hetünk van.

— El kell utaznom.

— Ah, ugy-e bár — szólt a leány keserűen — egy helyen nyaralni unalmas — a vakáció ugy szép, ha változatos.

— Kedves Ágnes, ezt a megjegyzést nem vártam öntől.

— De hát mi hajtja el innen?

— A hadparancsnokság. Fegyvergyakorlatra hívtak be. Tegnap kaptam a parancsot.

— Micsoda? — kiáltott élénken a leány — Ön katona?

— Rezervista hadnagy vagyok.

— Ah milyen pompás! Ön tiszt, kardot köthet. — Hahaha! a pisze csak komisz baka, káplárságnál nem vitte többre. Képzelve csak, azt is behívták.

— Természetes, ha katona.

— És hova hítták be önt?

— A főváros környékén koncentrálnak bennünket.

— A pisztét itt bujtatják mundérba.

— De hát kedves Ágnes ne beszéljünk most az ön pisztéjéről.

— Az én pisztémről? — Kérem, ne sértegetsen, mert mindjárt Mukinak hívom és ezt a kosarat akasztom a nyakába.

— Kedves Ágnes, előbb vallomást kellene tennem, csak arra jöhetne a kosár. Oh ha ön engem minduntalan ki nem zavarna belőle!

— Miből? a kosárból?

— Dehogy! — a vallomásból.

— Hogyan? hát önnek voltak már ilyen szándékai?

— Ugyan kérem, ne tréfáljon e komoly pillanatban! Oh ha ön velem érezne, ha meg tudna érteni?

— És miért ne tudná? — Oly nehéz önt megérteni.

— Megengedi? — kiáltá az ifju örömtől ragyogó arccal — ön végre hát.

Megragadta kezét, kicsibe mult, hogy térdre nem borult előtte; de az előbbi napon esett, a föld sáros volt.

— Ágnes! — kiáltá aztán kitérő érzéssel.

De ebben a pillanatban megakadt szava.

— Átkozott fenyődorog! — dörmögé utána.

bizonyosan nem beszélhetett másként ha fiatalos, lázongó szívét őszintén akarta kiönteni! Uraim, hiszen annak idején, életük tavaszán, március táján, épp úgy égtek a forradalmi lángok az önkö szívében is, mint most ezeknek az ifjaknak meleg, könnyen lelkesülő szívében.

És örvendező lélekkel, szinte büszkén olvassuk ebben a hirben tovább, hogy Csengey Gusztáv, a városunkból Eperjesre származott költő-tanár is azok között a nagyon kevesek között van, kik az ifjaknak fogták pártját.

Mi pedig ma sem feszegetünk társadalmi kérdéseket, nem kutatjuk az ifjak beszédjében mi igaz, mi tulzás, de úgy hisszük, úgy érezzük, hogy ezeket az ifjakat nem lett volna szabad megbüntetni. A tanároknak legjobban kellene ismerniök az ifjúságot, s meg kellene gondolniök, hogy a tavasz öregebb szíveket is lázas lüktetésbe hozott már, mint annak a két jogászygyereknek nyugtalankodó szíve, s hogy erősebb forradalmi jelszavakat is kiváltott már, mint amilyenek az eperjesi ifjúsági ünnepélyen elhangzottak!

A két „eset“-et pedig a világért sem akartuk párhuzamba állítani! Gyereksíny, korai élvezetvágy az egyik, a fiatalos hevületnek megbecsülni való, értékkel bíró kitörése a másik. Csak a fölöttük hozott ítéletekben láttuk ugyanazt a hibát, az ifjúságnak ugyanazt a meg nem értését. Csupán ezért beszélünk róluk egyazon helyen.

Dr. Faludi Sándor.

A himlőoltásról.

II.

Az ifjabb orvosi generáció a legnagyobb kényelemmel eszközli a tömeges védhimlőoltást, midőn a számos nyiroktermelő inté-

zetek egyikétől megrendeli a bizonyos számú oltáshoz szükségeset nyirkot. De miként volt az eljárás 30 évvel ezelőtt?

A hatósági orvosnak a budapesti szegény gyermek kórház — Stefania kórház — hivatalos megkeresésre küldött egy hajszálcőben 3 oltásra elegendő nyirkot, ebből beoltott most az oltó orvos községében előzetesen kiválasztott 3—4 egészséges anyának ugyanannyi egészséges gyermekét, ez volt az ugynevezett maghimlő; nyolcadnapra, midőn a tüszők teljesen kifejlődtek, megkezdődött az anyag szedése oly formán, hogy a himlőtüszők az oltóvízzel többszörösen felszurattak; bennéke a lymphá kifolyott, ezt oltó tűjével felfogta a tű végén levő vájulatban s az oltandó gyermek bőre alá szurva a tüét, azt megforgatva oltotta be a gyermekeket.

Ilyen maghimlővel ellátott gyermek anyját dédelgetni kellett az oltó orvosnak, Lónyai piculákkal kellett jóindulatát megvásárolni, nehogy a java oltás közben megfutamodjék, különösen akkor, midőn a nyirkot bőven adó himlőből néha 20—30 gyermeket is oltottunk. Most hátra volt még a kör többi községe; midőn láttuk, hogy a beoltott maghimlő jól fejlődik, az illető községekből rendeltünk most be községenként 3 gyermeket, ezeket beoltva képezték most már az illető községe nézve a maghimlősöket, nyolcadnapon most már ezen maghimlősökből folytattuk az illető községekben az oltást, míg az befejeződést nem nyert.

Ma nem kell tartanunk attól, hogy esetleg nem skrofulát oltunk-e be a maghimlősöböl.

A borjunyirokkal való oltás Jenner, angol orvos korszakot alkotó találmánya, ki hosszas tanulmányozás s tapasztalat után arra az eredményre jutott, hogy a már egyszer himlőzött, a himlőt ritkábban kapja meg s akkor is a lefolyás sokkal enyhébb, kevésbé veszélyes. Borjut oltott be himlőnyirokkal, az így kifejlődött himlők bennéket kiszedve, vitte át az emberekre.

Ma a nyiroktermelő intézetek a kisz-

dett oltóanyagot glicerinen konzerválják s 6—8 hétig hűvös helyen tartott oltóanyag lassanként elveszti lob okozó bakteriumát.

Minden termelt nyirok bakteriologiai vizsgálat alá vétetik s ha az lobot okozó coccusokat tartalmaz addig conserváltatik míg a bakteriumok el nem pusztulnak; mert ilyen lobot okozó anyagot használni nem szabad, a beoltott gyermek az oltási helyen súlyos orbáncot kap, mely gyakran halálos lefolyású.

Egy kártársal történt évek előtt Temesmegyében, hogy a beoltott gyermekek sorban orbáncot kaptak halálos kimenettel. Ilyen oltási katasztrófáról ma már igen ritkán hallunk, melyet az oltó anyag mérge okozott.

Tiszta gyermekben, tiszta eszközzel, tiszta kézzel végezzük az oltás műveletét, mely nyílt sebést vagy karcólást okozott a gyermek karján. Az így okozott sebész ki van téve, mint nyílt sebész a levegőnek, melyet vagy a gyermek ruhájából, vagy a közlegetől fertőzés érhet.

Hogy ilyen fertőzés ellen is biztosítsuk a beoltott gyermeket, védőkötéssel látjuk el a gyermeket oly formán, hogy tubusokban könnyen kezelhető szeből a beoltott helyekre csepegtetünk, az hamar megszárad s megakadályozza, hogy kívülről a seb fertőzhessék.

A védhimlőoltás lehetőleg a meleg nyári napok előtt fejeztessék be, legkésőbb május végére. Junius, julius, augusztus hónapokban tömeges oltásokat neteljesítsünk, mert ilyenkor erősebb a reactio s ennek folytán könnyen fejlődhet orbánc.

Az oltás hatékonysága 10—12 évig tart, azért rendeli a törvény, hogy 12 éves korában minden gyermek újraoltandó, de ebben a korban az ellenőrzés már nehezen eszközölhető. Innen van az, hogy míg évenként 6—700,000 gyermek lesz első oltásban részesítve, addig az újraoltás alig haladja meg a 200,000-et.

— Nekem szól ez? — kérdé a leány szinlelt csodálkozással, mert hiszen nagyon jól megértette a parenthesis; — kérem, talán inkább cédrushoz hasonlítana; fenyődorong csak nem vagyok — és pláne: átkozott!

De az ég, csak nem veszi magára? — Hát kihez beszél? — Viziója van? — Igen, vizióm! — Látom a pisztét, amit ön előtt térdel s ön a szeme közé kacag.

— De ön nem a pisze. — És látom magamat midőn Heine versét fordítom és e sornál „Ágnes szeretlek“ ön kinevet. — E sorhoz jutott ön? — Nos, reméllem, nem ragadja kezébe Norvégia fenyőjét, hogy az ég, pingálja nevemet?

— Oh nem! — Hanem szívébe szeretném imi szerelmemmel!

— Ott van már! — suttogá a lányka pirosra gyúlt arccal, boldog mosolygással.

— Szeretsz? — kiáltá az ifju gyönyörtől ittasan.

— Előbb mint te! — már akkor, midőn a leirt sor szemembe tűnt. Különös! hittem, hogy ez a mondat föl fog hangzani ajkaidon.

Az ifju át akarta karolni, hogy szívére vonja, de a leány elvonult tőle.

— Csendesesen barátom! — szólt szeliden mosolyogva. Addig meg nem ölelsz, míg az oltár előtt nem állunk. A mi viszonyunk nagyon kényes természetű. Mindig magunk vagyunk. Ez nem vezetne jóra. Ha az első lépést megtesszük, jön a második is. Ezt nem szabad. Várjuk be nyugodtan, mérsékelten a boldog órát, mikor egymásé leszünk.

Tehát megengeded végre, hogy hátatokba belépjek?

— Nem barátom, ott a pisze uralkodik. — Tehát nagynénéhez.

— Oda is hiába jössz, mert a beleegyezést ő meg nem adhatja.

— De hát az istenért, hogy vegyelek feleségül, ha meg nem kérhetlek.

— Hahaha! — nincs rá szükség: én foglak el férjemül. Csak arról tudósíts, hol fogtok táborozni. Jer, iljünk le, csevegjünk kedélyesen. Bizzál bennem! — Igérem, fogadom, hogy férjemmé teszlek! — Holnap reggel hozd el a jegygyűrűdet.

Mig a promenádi viszony szép lassan kifejlődött és házassági tervvé érlelődött, addig Ágnes a nagynéninél igen rendszeren vitte dolgait.

Különben Brigitta néni is megtette a magáét. Stolszhammeréknél (így hívták Ágnes mostoha-atyját) nagy volt a rémülés az nap este, mikor Ágnes eltűnt. Hiába keresték és kerestették egész este és éjjel, nem akadtak rá.

Másnap reggel Brigitta néni maga vitt hirt hozzájuk Ágnesről, de elvitte nekik a jegygyűrűt is, kijelentvén, hogy Ágnesről czentul ő fog gondoskodni.

Stolszhammerék nem mertek ellenkezni, mert Brigitta néni után szép örökség várt Ágnesre. Vártak türelmesen; azt remélték, hogy majd csak elsimul valahogy a feszültség; remélték, hogy Ágnes egyszer csak mégis hazajön.

Csakugyan — a promenádi titkos eljegyzés után másnap Ágnes meglátogatta anyját.

— Kedves anyám! — kezdé a leány — eljöttem békülni.

— No ideje is — felelt ez — nagy bánatot okoztál nekünk.

— Az csak következménye volt annak a bánatnak, amit ti okoztatok nekem. De ne szóljunk erről. Tudom, hogy neked ebben a legnehezebb helyzetben van. Nos hát én hajlandó vagyok megalkudni velük. Küldd be őket, de te maradj el tőlünk; ha rosszul végződik a dolog, ne legyen részed benne.

Ez a gyöngédség jól esett az anyának. Ment a férfiakhoz s beklüdte őket Ágneshez.

— Nos uraim, hogy érzik önök magukat így vis-á-vis velem? — kérdé Ágnes pikáns mosolygással.

— Jól, — felelte mostoha atyja — mert látom, hogy békülni jöttél.

— Békülni, igen, de a föltételeket én szabom.

— Halljuk!

— Először: én holnap Brigitta nénimmal a fővárosba utazom. Egy és más bevásárolni valóknak lesz. A néni ott fog nyaralni a főváros környékén s rám addig szüksége van. Tehát körülbelül hat hétig az egybekelésről szó se legyen.

— Ez elfogadható, annál is inkább, mert Mukit hat heti fegyvergyakorlatra hívták be.

— Másodsor: Jettmeyer Muki nevét ki nem állhatom. Tiszteletes keresztnéve ugyanis János, tehát ezentul János lesz, vezetékneve pedig Kemendi.

— De az egy régi nemes-család neve.

— Az mindegy; vannak elegen, akik régi történelmi neveket vettek és vesznek föl. Ha másnak szabad, nekünk is. Jettmeyer Muki tehát ezentul Kemendi János lesz. Ezért folyamodni kell, de az egész csak egy 50 kros bélyegbe kerül.

Hirek.

— **Vallásos estély 100 vetített képpel.** Az aszódi ev. egyház folyó hó 25-én Mennybemenetel ünnepén, este félnyolc órakor népszerű vallásos felolvasással egybekötött estélyt tart a templomban 100 vetített üveg-fényképpel. A felolvasás tárgya: „Jézus élete.” Belépti-díj nincs; a befolyt önkéntes adományokat a temető és a templomkert rendezésére fogja az egyház fordítani. Az oda vezető utak ki lesznek világítva. Ez estélyt — tekintettel annak tárgyára és a nemes célra — olvasóközönségünknek szíves figyelmébe ajánljuk.

— **Tanulmány-kirándulás.** Az aszódi ev. leánynevelő-intézet felsőbb osztályai pünkösdkor Oeschger Adél int. igazgatónő vezetése alatt 5 napos tanulmány-kirándulást tesznek a Magas Tátrába. Tervbe van véve a Csorbai-tó, Poprádi-tó, Ó- és Újtátráfűred, Tátralomnic és a Dobsinai jégbarlang meglátogatása.

— **Az aszódi önkéntes tűzoltó testület f. hó 14-én tartotta évi rendes közgyűlését** Micsinay Ernő elnökölte alatt. Matolcsy Kálmán parancsnok előterjesztette a parancsnokság évi jelentését, mely a közgyűlés tudomásul vett. Felszólalt Torda János testületi tag, a ki azt panaszolta, hogy a község a tűzoltó testülettől elvette az őrtanyát, a mi miatt most őrséget felállítani nem lehet. Majd Dénes Jenő pénztárnok előterjesztette a múlt évi zárszámadást, a melynek tudomásul vétele után a közgyűlés neki a felmentvényt megadta.

— **Az ev. leánynevelő-intézet gazdasági növényekéi** Senger Mária szaktanárnő vezetése alatt meglátogatták a helybeli kir. javítóintézet gazdasági és kertészeti osztályát.

— **A kosárfonó tanfolyam kiállítása f. hó 25-én délután 3 órakor nyílik meg és tart f. hó 28-ig bezárólag az állami óvodában.** Négy hónapi munkálkodásnak eredményét mutatják be az érdeklődőknek e kiállításban, ahol igen sok izléses és a háztartásban szükséges tárgy kerül eladásra, megszabott árakon. A kiállítás meglátogatása ingyenes. A tanfolyamon intelligens közönségünk nagy számban és fokozott érdeklődéssel vett részt és ezzel nagy lépéssel jutott előbbre azon hazafias törekvés, hogy városunkban és környékén a kosárfonó háziipar elterjedjen. Kiváló érdeme ez Jencs Zelma áll. óvónőnek, aki a tanfolyamot nagy körültekintéssel és szakavatottsággal vezette.

— **És 10 kr. portó, szolt közbe az új Kemendi.**

— **Jó, tehát összesen: 60 kr. Ha kívánja, megfizetem.**

— **Oh kérem, nem kívánom. Csekélység.**

— **Tehát elfogadják önök?**

— **Elfogadjuk.**

— **Jól van. Még ma írja meg a folyamodványt. Magunkkal visszük, nénem elintézteti ügyvédével.**

— **De hisz így nem kell portó.**

— **No lássa. Harmadszor: minthogy én nem akarom, hogy háromszor kihirdessenek, diszpenzációra van szükségem; s minthogy itt e kiállítatlan emlékek színhelyén sem akarok esküdni, ott eszközöljük ki az egyszerű hirdetest, ahol nénem nyaralni fog s ott is esküszünk a hat hét elteltével. Ehhez a szülők írásbeli beleegyezése és keresztlevelünk szükséges. A szükséges iratokat még ma állítsatok össze.**

(Itt megjegyezzük, hogy történelmünk még a polgári házasság előtti korszakban szerepel.)

A 3-ik feltételnél Ágnes újra megkérdezte, hogy elfogadják-e? Azok elfogadták.

— **Negyedszer: kijelentem, hogy csak pusztán a Kemendi János név legyen az iratokban, mert ha odateszik a Jettmeyer nevet, vagy azt, hogy gyáros, akkor összetétem. Az én férjem nem lesz gyárbeli ember. Brigitta nénem bírtokot vesz nekem, én földesur neje akarok lenni.**

— **Ez nehéz föltétel, — szolt közbe a mostohaapa — de elfogadjuk.**

— **Tehát megegyeztünk?**

— **Teljesen. A föltételek elfogadtatnak.**

De Jettmeyer Muki most megvakarta a fületövé.

— **Igen ám, de a keresztlevelembe nem lehet a Kemendi nevet beírni.**

— **Azt csak bizza rám. Majd eligazítjuk mi ezt a pappal.**

— **Jól van, — szolt a mostohaapa — ez hát a ti dolgotok lesz. A szükséges iratokat még ma átküldöm hozzátok.**

Barátságosan váltak meg egymástól. Mikor azonban Ágnes elhagyta a szobát, az újdonsült Kemendi indignációval kiáltott fel:

— **De kedves ipam uram, hogy tudott beleegyezni abba, hogy a gyártól megváljak?**

Stolszhammer ur ravaszul sandított felje:

— **Hát hiszen kedves vóm, ez csak szóbeli ügy, a mondott szó pedig elreptül. Ha egyszer feleséged lesz, te parancsolsz neki.**

— **Ugy? az már más! nevetett az ex-Jettmeyer ur.**

A két férfi bizalmasan rágogta meg egymás kezét. Tehát elhatározták, hogy azt a tapasztalatlan együgyű leányt majd közösen rászédite az őket.

Csakugyan Brigitta nénit előre be kellett avatni a furfangos tervbe.

Csakugyan a vasuti coupéban Ágnes elkezdett gyönni. A nagynéni hűledezett, prüszentelt, csóválta a fejét és hmetett erősen; de Ágnes úgy körülölelte, hogy körül cirógatta, úgy eldicserle azt a szót jövőt, hogy a kedves néni milyen boldog lesz náluk, hogy fogják szeretni, hogy fogják még a gondolatát is kitalálni, hogy végre elnevette magát.

— **No te hamis leány, te ugyan rászédited ezeket!**

— **Nem volna ugyan erre szükségem, mert a kedves néni ki tudná eszközölni nekem a beleegyezést s a mamát könnyű volna megnyerni; de azt a két embert meg akarom büntetni azért a sok szenvedésért, amit nekem okoztak.**

— **Jól van, Ágneskám! — Erre a cifra megilepetésre magam is kíváncsi vagyok. De az anyádat nem hagyjuk nekik.**

— **Bizony nem! — majd valami ürüggyel felhozzátok az esküvő napjára.**

— **Bizd rám. Hahaha! szeretném a katona ur hosszú képét látni a felsüléskor.**

— **Mit — katona ur? — komisz baka! Az én jegyesem hadnagy.**

A terv szépen elül. A hadnagy ur csakugyan oltárhoz vezette szép jegyesét. Mikor az esküvő után a nagynéni lakásába tértek s a szükkörű uszonnára berendezett terembe léptek, a koszos menyasszony elnevette magát.

— **Mit nevezsz, kedvesem? — kérde a boldog vőlegény.**

— **Nem furcsa egy kissé — felelt ez, elragadó mosollyal simulva férje szívéhez, — nem furcsa-e, hogy mi már férj és feleség vagyunk és most először vagyunk együtt szobában. Egész ismeretségünk, egész boldog viszonyunk az Isten szabad ege alatt, a szép lombos fák árnyékában szövődött.**

— **Legalább nem érte az emberek megszólása.**

— **Oh azt ki nem kerüljük, az még csak ezután jön!**

— **Jöhét már. Minket az nem bánt többé.**

De most Brigitta néni szolt közbe, a vőlegényhez fordulva:

— **Kedves öcsém, nem félsz ettől a hamis menyecskétől, aki olyan furfangosan fogott férjét magának?!**

— **Oh kedves néni — felelt a vőlegény, gyöngéden vonva magához tündermenyasszonyát — másként tudják ezt a boldog nyári séták!**

Vége.

— **Majdlis.** Az aszódi róm. kath. iskola növendékei f. hó 16-án majálist tartottak. Reggel fél 8 órakor cigányzenével a kisbágyi erdőbe vonultak ki. Előbb azonban a községháza előtt a Hymnust és Szózatot elénekelték. Dicséret illeti az intézet tanítósgát a hazafias irányu nevelésért. Igen kedves képet nyújtott a sok jókedvű gyerek. Kint az erdőben töltötték az egész napot és csak este 8 órakor jöttek vissza a városba.

— **Községek, a melyekben fogy a lakosság száma.** A vármegye alispánja az egész vármegyét felölélő statisztikát tesz közbe a lefolyt népszámlálásról. Mig egy részt beszámol a nagymérvű szaporodásokról egyes helyeken, addig a váci járás négy községéről kénytelen konstatálni, hogy a lakosság száma fogy. A jelentés eme része ezeket mondja: Részben Amerikába való kivándorlás, részben pedig más helyre elköltözés miatt csökkent a lélekszám Csóvár, Pöspökhatvan, Vácduka és Vácharlyán községben. Azonban, ha az összes apadást mind a kivándorlás terhére írjuk is, az elenyészőben csekély, mert ezen községek lélekszáma összesen 188-al apadt.

— **Vásár.** Az aszódi országos vásár f. hó 26-án lesz megtartva. A vásár aligha fog sikerülni, mert a hasított körmű állatok felhajtása még mindig nincsen megengedve.

— **Üdvös szövetkezet.** A Hatvanvidéki Takarékpénztár égise alatt pinceszövetkezet van Hatvanban alakulóban. E szövetkezet berörtékesítéssel és borkezeléssel foglalkoznék és így a földmivelségi kormány eszméjét, a borközpaktár létesítését valóstáná meg. E szövetkezet, megalakulásával fontos érdekek szolgálatába szegődik.

— **Villámcsapás.** Vanyarcról értesitenek, hogy ott f. hó 16-án beütött a villám gróf Degenfeld gazdaságának egyik istállójába, melyben körülbelül 300 darab jószág volt elhelyezve. Az állatokat sikerült idejekorán kimenteni, az istálló azonban porráégett.

— **Vak-alarm.** A mi derék szomszédainkat, az iklandi buzgó tűzoltókat a múlt hét keddjén egyik ügybuzgó tűzoltójuk riasztotta fel azzal, hogy Aszódon tűz van. Alig néhány pillanat múlva utra készen állottak Aszód-felé s talán szinte sajnálkozva vették tudomásul az előre bocsájtott kém jelentését, hogy Aszódon van ugyan tűz,

de azt nem engedik eloltani, mert az kell a téglának kiégetéséhez. Amint később kiderült, aznap tényleg a Steinberger-féle téglagyárban égettek és pedig meglehetősen vehemenciával; sőt aznap ki is harangoztak Aszódon, no meg hát valamely zenekedvelő tehénpásztor gyakorolagta magát a májusi regg isteni szépségétől ihletve. Mi sem természetesebb, minthogy a tető oromzatán dolgozó Ö. T. a gyári füstöt égő háznak, a kiharangozást kongatásnak, a tehénpásztor passziójását tűzi alarmnak látta és hallotta. Ha elhallgatnók is, bizonyonnyal gondolná mindenki, hogy a felkellett alvó oroszánt csakis a sörnek mérhetetlen mennyiségével lehetett újból elaltatni.

— **Krepp papír, papírszalvéták és torta-papír a legolcsóbban az aszódi Petőfi-nyomdában kapható.**

— **A magyar kir. államvasutak nyári menetrendjébe beállított háló- és étkezőkocsik közlekedéséből kiemeljük a következőket:**

Hálókocsik. **Budapest—Kassa—Poprádfelka** között indul Budapestről esti 10 órakor, Poprádfelkára ér. reggel 6 ó. 23 p. A pójtjegy ára: I. oszt. 9-60 kor., II. oszt. 7-20 kor. — **Poprádfelkáról** indul esti 10 ó. 40 p., Tátralomnicról esti 8 ó. 45 p., Kassáról éjjel 1 ó. 15 p., Budapestre érkezik reggel 7 órakor.

Budapest—Fiume között indul Budapestről este 6 ó. 15., és este 7 ó. 40 p., Fiuméba érkezik reggel 7 ó. 10 p., illetve 8 ó. 50 p., — Fiuméből indul este 6 ó. és este 7 ó. 56 p., Budapestre érkezik reggel 8 ó. illetve d. e. 9 ó. 35 p. A pójtjegy ára: I. oszt. 12 kor., II. oszt. 9 kor.

Budapest—Wien között indul Budapest keleti p.-u. este 10 ó. 50 p., Wienbe érkezik reggel 7 ó. 23 p., és indul Budapest nyugati p.-u. este 9 ó. 30 p., Wienbe érkezik reggel 5 ó. 50 p. A pójtjegy ára: I. oszt. 9-60 kor., II. oszt. 7-20 kor. — **Wienből** indul éjjel 10 ó. 20 p. és éjjel 11 ó. 05 p., érkezik Budapest keleti p.-u. reggel 6 ó. 25 p., illetve ér. Budapest nyug. p.-u. reggel 7 ó. 40 p.

Budapest—Berlin között indul Budapest nyugati p.-u. este 6 ó. 50 p., Berlinbe érkezik d. e. 11 ó. 08 p. és Berlinből indul d. u. 4 ó. 39 p., érkezik Budapest nyugati p. u. d. e. 9 ó. 40 p. A pójtjegy ára: I. oszt. 13 márka, II. oszt. 10 márka.

Konstantinápoly—Budapest—Berlin között indul Konstantinápolyból este 8 ó. 23 p., Budapestre érkezik d. u. 1 órakor. — **Budapestről** indul d. u. 3 órakor, Berlinbe érkezik reggel 7 ó.

— **Jól van, Ágneskám! — Erre a cifra megilepetésre magam is kíváncsi vagyok. De az anyádat nem hagyjuk nekik.**

— **Bizony nem! — majd valami ürüggyel felhozzátok az esküvő napjára.**

— **Bizd rám. Hahaha! szeretném a katona ur hosszú képét látni a felsüléskor.**

— **Mit — katona ur? — komisz baka! Az én jegyesem hadnagy.**

A terv szépen elül. A hadnagy ur csakugyan oltárhoz vezette szép jegyesét. Mikor az esküvő után a nagynéni lakásába tértek s a szükkörű uszonnára berendezett terembe léptek, a koszos menyasszony elnevette magát.

— **Mit nevezsz, kedvesem? — kérde a boldog vőlegény.**

— **Nem furcsa egy kissé — felelt ez, elragadó mosollyal simulva férje szívéhez, — nem furcsa-e, hogy mi már férj és feleség vagyunk és most először vagyunk együtt szobában. Egész ismeretségünk, egész boldog viszonyunk az Isten szabad ege alatt, a szép lombos fák árnyékában szövődött.**

— **Legalább nem érte az emberek megszólása.**

— **Oh azt ki nem kerüljük, az még csak ezután jön!**

— **Jöhét már. Minket az nem bánt többé.**

De most Brigitta néni szolt közbe, a vőlegényhez fordulva:

— **Kedves öcsém, nem félsz ettől a hamis menyecskétől, aki olyan furfangosan fogott férjét magának?!**

— **Oh kedves néni — felelt a vőlegény, gyöngéden vonva magához tündermenyasszonyát — másként tudják ezt a boldog nyári séták!**

Vége.

45 p.-kor. — Berlinből indul este 7 ó. 23 p.-kor, Budapestre érkezik d. u. 12 ó. 50 p.-kor, Budapestről indul d. u. 3 ó. 20 p.-kor, Konstantinápolyba érkezik reggel 7 ó. 47 p.-kor. A pójtgy ára: I. oszt. 29 frank, II. oszt. 21 frank 24 cent.

A felsoroltakon kívül közlekednek még hálókocsik: Budapest—Segesvári, Budapest—Arad—Piski—Predeal—Bukaresti, Budapest—Piskii, Budapest—Báziási, Budapest—Temesvár—Bukaresti vonalakon.

A hálókocsik csak I. vagy II. oszt. menetjegyekkel bíró utasok által — megfelelő pójtgy váltása mellett — használhatók.

Étkezőkocsik közlekednek:

Budapest keleti p.-u.—Wien között; indul délelőtt 9 ó. 20 p. és délután 2 ó. 05 p.-kor.

Budapest nyugati p.-u.—Wien között; indul délelőtt 7 ó. 55 p., d. u. 2 ó. és d. u. 5 ó. 15 p.-kor.

Wien—Budapest keleti p.-u. között; indul délelőtt 8 ó. 50 p. és d. u. 1 ó. 50 p.-kor.

Wien—Budapest nyugati p.-u. között; indul délelőtt 9 ó. 05 p., d. u. 2 ó. 10 p. és d. u. 4 ó. 50 p.-kor.

Budapest nyugati p.-u.—Kolozsvár között; indul d. u. 2 ó. 05 p.-kor.

Kolozsvár—Budapest között indul reggel 5 ó. 20 p.

Budapest keleti p.-u.—Fiume között indul reggel 7 ó.

Fiume—Budapest között indul reggel 8 ó. Budapest keleti p.-u.—Kassa—Oderberg között indul reggel 6 ó. 45 p.-kor.

Oderberg—Kassa—Budapest között indul Oderbergről reggel 9 ó. 52 p. és Kassáról d. u. 5 ó. 21 p.

Budapest nyugati p.-u.—Zsolna között indul reggel 7 ó. 05 p.-kor.

Zsolna—Budapest között indul d. u. 3 ó. 20 p.-kor.

Budapest keleti p.-u.—Sátoraljaihely között indul reggel 7 ó. 20 p.-kor.

Sátoraljaihely—Budapest között indul d. u. 4 ó. 39 p.

Az étkező- és buffetkocsik étkezőtermeit I. és II. oszt. utasok vehetik igénybe. A buffetkocsikban levő, ülőhelyekkel bíró szakaszok ülőhelyeit csak I. osztályu jegyekkel bíró utasok.

Kiadó lakás 252

igen kényelmes, jó állapotban levő, mely áll 4 szoba, konyha, kamra, üveges veranda, mellékes épületek, valamint udvar és kertből Aszódon a Pesti-utca 26. sz. alatt; esetleg eladó.

2 szoba butor

(egész modern) ebédő és háló, jutányos áron eladó. — Cim a kiadóhivatalban. 251

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

Budapest k. p. u. indul	reggel 5 ⁰⁰	reggel 6 ²⁵	reggel 6 ⁵⁵	reggel 8 ¹⁰	reggel 8 ³⁵	d. u. 12 ²⁰	d. u. 2 ³⁰	d. u. 3 ⁰⁰	d. u. 5 ¹⁰	d. u. 5 ⁰⁵	este 6 ⁴⁰	este 7 ³⁵	este 8 ⁰⁰	éjjel 10 ²⁵	éjjel 11 ¹⁰	éjjel 11 ³⁰
Aszód érkezik	7 ⁰⁵	7 ²⁵	8 ³⁵	9 ⁴⁰	10 ¹⁵	2 ⁰⁷	4 ²⁰	3 ⁵⁴	6 ¹⁷	7 ¹¹	8 ²⁰	9 ¹²	9 ³²	11 ⁴²	1 ⁰⁰	1 ²²
Aszód indul	7 ⁵⁰	7 ²⁵	8 ⁴⁰	9 ¹¹	10 ¹⁵	2 ²³	4 ²²	3 ⁵⁴	6 ¹⁸	7 ¹²	8 ³⁰	9 ¹³	9 ³³	11 ⁴³	1 ⁰³	1 ³⁰
Hatvan érkezik	8 ²⁵	7 ⁴¹	9 ⁰⁷	10 ⁰⁹	10 ⁴²	2 ⁴⁹	4 ⁵⁰	4 ⁰⁸	6 ³⁵	7 ³⁸	9 ⁰²	9 ³⁹	9 ⁵⁴	12 ⁰⁵	1 ³³	1 ⁵⁵
Hatvan indul	éjjel 2 ²⁵	éjjel 3 ⁰⁷	éjjel 4 ³¹	reggel 5 ⁴⁷	reggel 6 ¹⁰	d. e. 6 ¹⁵	d. e. 7 ³⁰	d. e. 8 ⁵⁰	d. u. 11 ⁴⁰	d. u. 12 ¹⁰	d. u. 1 ¹²	d. u. 4 ³⁵	d. u. 6 ¹²	d. u. 6 ⁰⁷	este 8 ⁰⁵	este 9 ³³
Aszód érkezik	2 ⁵⁵	3 ³⁹	4 ⁵⁵	6 ¹⁵	6 ³²	7 ¹¹	7 ⁵²	9 ⁰⁵	11 ⁵⁷	12 ³⁸	1 ³⁰	5 ⁰⁷	6 ³⁴	7 ²⁶	8 ²⁵	9 ⁰¹
Aszód indul	3 ⁰⁵	3 ⁴⁴	4 ⁵⁶	6 ¹⁶	6 ⁴²	7 ¹³	7 ⁵³	9 ⁰⁵	11 ⁵⁷	12 ³⁷	1 ³⁰	5 ⁰⁹	6 ³⁵	7 ²⁶	8 ²⁵	9 ⁰¹
Bpest k. p. u. érkezik	5 ¹⁰	5 ³⁰	6 ³⁰	7 ⁴⁰	8 ¹⁵	8 ⁴⁵	9 ²⁵	10 ²⁰	12 ⁵⁰	2 ¹⁵	2 ³⁰	6 ⁵⁵	8 ⁰⁹	8 ⁵⁰	9 ²⁰	10 ⁵⁰

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Hirdetmény.

Az aszódi izraelita hitközség tulajdonát képező régi templomépület, a hozzá tartozó, körülbelül 160 □-öl területtel

eladó.

Venni szándékozók sziveskedjenek írásbeli ajánlatukat dr. Hacker István hitközségi elnöknel legkésőbb f. hó 25-ig beadni. Aszód, 1911 május 5-én.

Az aszódi izr. hitközség előjárósága.

253

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmataru nagykereskedő ASZÓD.

a Mc. Cormick amerikai mezőgazdasági géppárok képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó összes cikkekben. 24 52

Hirdetések
a kiadóhivatalban
vétetnek fel. ::

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet

bőrkereskedéssel

kibővítettem.

Jutányos árban kapható nálam: talpáru, valamint gazdasági gépekhez szükséges mindennemű szíjak.

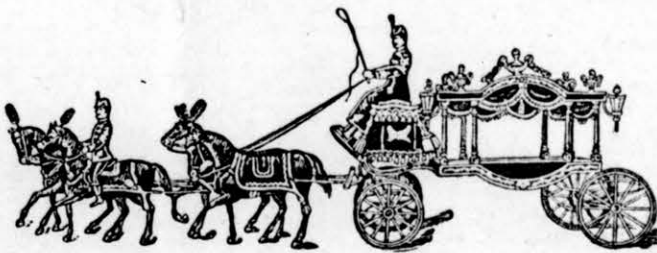
Tisztelettel

254

DIAMANT MÁRTON
vas- és bőrkereskedése, Aszódon.

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a városházával szemben. 255

Ajánlja magát egyszerű- valamint díszes temetések rendezésére helyben és vidéken. — Kész fakoporsók és érckoporsók mindenféle nagyságban. — Szemfedelek, halotti ruhák, fakeresztek, művirágkoszorúk, érckoszorúk és koszoru-szalagok, valamint mindennemű temetkezési cikkek a legnagyobb választékban nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

**Aszódi „Petőfi“
könyvnyomda
könyvkötészet,
könyv-, papir- és
írószerkereskedés.**

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű levélpapírokban, üzleti könyvekben, irodai berendezési cikkekben. — Készít mindennemű magán- és hivatalos nyomtatványokat, olcsó árban. — Lakodalmi- és eljegyzési értesítések, táncmulatsági meghívók — stb. a legszebb kivitelben.